

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 7050 van 10 juni 2011
in de zaak A. 200.108/XIV-33.110**

In zake :

XXXXX

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Peter JP Lips
kantoor houdend te 1050 Brussel
Louizalaan 65 bus 11
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

Het cassatieberoep, ingesteld op 9 mei 2011, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 59.412 van 8 april 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 13 mei 2011 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Artikel 57/7ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) heeft betrekking op de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en kan bijgevolg niet dienstig worden aangevoerd in een

cassatieberoep tegen een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De verzoeker voert onder meer de schending aan van de artikelen 39/2, §2 en 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet doch hij laat na uiteen te zetten op welke wijze het bestreden arrest deze bepalingen zou hebben geschonden. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen besluit in punt 2.2.2 van het bestreden arrest dat hij, gelet op het feit dat de verzoeker niet aangeeft op welke wijze artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet geschonden zou zijn en de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas in acht genomen, geen elementen ontwaart die nopen tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Daarmee voldoet het bestreden arrest op dit punt aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen. Voor het overige tracht de verzoeker de vastgestelde tegenstrijdigheden te weerleggen en te minimaliseren, doch dergelijke uiteenzetting raakt de grond van de zaak terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter geen rechtsmacht heeft om in de beoordeling van de feiten te treden. Het enige middel is in die mate, en voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

- 1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.**
- 2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.**

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op tien juni tweeduizend en elf,
door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams